

DR. DRAGOMIR DOKMANOVIĆ**[19. 8. 1940. – 12. 2. 2022.]***Što je čovjek? Što je trajnost i smisao života?**Prema vječnosti, naše su godine**kap vode ili zrnca pijeska...*

Imam čast oprostiti se od uglednoga ogulinskog liječnika dr. Dragomira Dokmanovića, specijalista ginekologije i opstetricije. Pripadao je plejadi poznatih ogulinskih liječnika koja polako nestaje i iza koje ostaje nostalgija i uspomena na pregalački rad u teškim, ponekad grubim radnim i životnim uvjetima. Malobrojni su još liječnici koji su živi svjedoci tog vremena, ostali su se istopili kao „uže u svići“. Drago je svojim djelovanjem obilježio značajan period u radu ogulinske ginekologije.

Sjećam ga se onakva kakav je bio u svakodnevnom životu i u operacijskoj sali. Dr. Dokmanović bio je liječnik kojemu sam na početku svoje karijere predala dokumente za posao, a sada sam u mirovini i opraštam se od cijenjenog kolege. Hitar, brzog koraka, otvoren za razgovor i suradnju, pouzdani operater s rukama vrijednim divljenja. U operacijskoj sali bio je usredotočen na posao, miran, stručan, bez napetosti i suvišnih radnji. Radio je s veseljem i lakoćom, tako da nismo imali osjećaj težine posla ili da se muči. Posebno su drage i dirljive uspomene na operativno završene porode, kada bi nakon vađenja djeteta nastupila opća veselost i popuštanje napetosti. Svijet je uvijek iznova stvoren kada se rodi dijete. Poziv ginekologa u sebi nosi veliku odgovornost, teret, ali i beskrajnu radost i veselje. Dr. Dokmanović najbolje je funkcionirao u najvećem naporu i kada je imao najviše posla. Tada je pokazivao svoj smisao organizatora i pravog zaljubljenika u svoj poziv. Stresan poziv ostavlja tragove i dalekosežne posljedice koje se naknadno osjećaju. Tako je i Drago u mirovini osjećao posljedice svoga napornog stresnog poziva.

Navest ću kratki životopis:

Rodio se 19. kolovoza 1940. godine u mjestu Lapat, općina Plaški. Osnovnu školu završio je u Plaškom, a gimnaziju u Ogulinu. Diplomirao je na Medicinskom fakultetu u Zagrebu 1969. godine. Prvo radno mjesto bilo mu je u Zdravstvenoj stanici Plaški, gdje je radio do 1. siječnja 1977., kada se zapošljava u Medicinskom centru Ogulin. Specijalizaciju iz ginekologije i opstetricije završio je 28. prosinca 1978. godine. U braku s prvom suprugom Lidijom dobio je dvoje djece: kćer Ljiljanu i sina Radu. Šef ginekologije bio je od 22. svibnja 1986. do 9. studenog 1991. te ponovno od 27. studenog 1996. godine do odlaska u mirovinu 31. prosinca 2005. godine. U svom radnom vijeku obavljao je i posao direktora OOUR-a polikliničko-konzilijarne stacionarne zaštite. Najveća mu je ljubav bila obitelj, a slobodno vrijeme ispunjavao je svojim hobijima: šahom, ribolovom, nogometom. Posebnu ljubav imao je prema gradnji i popravljanju kuća. Bio je pasionirani sakupljač starog oružja. Nakon odlaska u mirovinu kraće je vrijeme honorarno radio u bolnici u Gospiću. Nakon toga povukao se u sebe, udaljio se od ljudi i postao gotovo nevidljiv i tih. Živio je povučeno, okružen ljubavlju svoje obitelji, druge supruge Dubravke, djece Ljiljane i Rade, unuka Borisa, Nikole i Agathe. Rijetko smo se viđali, samo u prolazu. Život je kao trka u kojoj nema pobjednika, a svatko od nas sići će na svojoj stanici. Ostale su uspomene na dragoga pouzdanog kolegu i vrsnog ginekologa kojega ne želimo zaboraviti.

Počivao u miru Božjem!

Obitelji, rodbini i prijateljima upućujemo iskrenu sućut.

Dr. sc. Danijela Tomić,
spec. anesteziolog u mirovini